

Львівський національний університет
імені Івана Франка

Юридичний факультет

ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ І ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ

Матеріали XXXII звітної
науково-практичної конференції

6–7 лютого 2026 р.

Львів
2026

У збірнику представлено стислий виклад доповідей і повідомлень, поданих на XXXII звітну науково-практичну конференцію «Проблеми державотворення і захисту прав людини в Україні», яка буде проводитись на базі юридичного факультету Львівського національного університету імені Івана Франка 6–7 лютого 2026 р.

Матеріали доповідей і повідомлень опубліковано в авторській редакції.

Редакційна колегія:

- проф. В. М. Бурдін (голова);
- доц. Х. М. Моряк-Протопопова (відп. секретар);
- проф. І. Й. Бойко;
- проф. О. М. Бориславська;
- проф. М. М. Кобилицький;
- проф. В. М. Коссак;
- проф. В. М. Косович;
- доц. В. І. Маркін;
- проф. Н. Р. Бобечко;
- проф. П. Д. Пилипенко;
- проф. О. С. Яворська

Проблеми державотворення і захисту прав людини в Україні: матеріали XXXII звітної науково-практичної конференції (6–7 лютого 2026 р.). Львів: Юридичний факультет Львівського національного університету імені Івана Франка, 2026. 644 с.

ВІЙСЬКОВЕ БУДІВНИЦТВО ЗУНР ТА ЙОГО ІСТОРИЧНІ УРОКИ

Ковальчук І.

Вінницький національний технічний університет

У сучасних умовах російсько-української війни важливе значення має вивчення історичного досвіду та врахування історичних уроків військового будівництва у Західно-Українській Народній Республіці. Під час розпаду Австро-Угорської монархії українці скористалися своїм правом на національне самовизначення. Вони проголосили 1 листопада 1918 р. власну державу – Західно-Українську Народну Республіку, що стало одним із найважливіших етапів українських національно-визвольних змагань початку ХХ ст. Умови, в яких формувалася держава, були надзвичайно складними: розпад Австро-Угорщини, польсько-український конфлікт, брак кадрових ресурсів та матеріальних запасів. Після проголошення ЗУНР на її територію практично відразу заявили свої претензії сусідні держави: Польща – на Східну Галичину, Угорщина – на Закарпаття і Румунія – на Буковину. На захист Української держави стали її збройні сили, які формувалися на основі українських військовослужбовців австрійських частин, які до Листопадового чину дислокувалися на території Галичини та Буковини, а також із добровольців та мобілізованих. Відтак питання військового будівництва стало ключовим для збереження української державності. Після розпаду Австро-Угорської імперії восени 1918 р. українці Галичини опинилися перед необхідністю термінового встановлення контролю над краєм. Нерівномірність розподілу військових сил, конкуренція з боку польських політичних центрів, а також відсутність зовнішніх союзників зумовили оборонний характер військової політики ЗУНР. Державні інституції формувалися паралельно з військовими, що визначило мобілізаційний характер влади та пріоритетність створення боєздатного війська.

Для ЗУНР проблема військового будівництва набула особливої гостроти у зв'язку з необхідністю з самого початку боротися проти агресії сусідньої Польщі, потім – ще й Румунії. Вже 1 і 2 листопада УНРада звернулася до всіх вояків і старшин-українців колишньої австро-угорської армії з закликом стати на захист рідного краю. Головну команду українських військ очолив 5 листопада 1918 р. отаман Г. Коссак, шефом генерального штабу став отаман С. Горук. Наплив добровольців до українського війська був великий. Населення постачало військо продовольством, взуттям, медикаментами. Проте необхідність створення регулярної армії ставала все очевиднішою. У середині листопада розпорядженням Державного секретаріату військових справ територію держави поділено на три військові області (Львів, Тернопіль та Станіслав) і 12 військових округів. Оголошено мобілізацію чоловіків – 1883–1900 рр. народження (україн-

ців), встановлено текст присяги, проведено облік озброєнь, військового спорядження тощо. Військові команди повітів на чолі з призначеними військовими комендантами приступили до формування збройних сил ЗУНР.

Головною військовою структурою ЗУНР стала Українська Галицька Армія (УГА). Її ядро становили колишні офіцери й солдати австро-угорської армії українського походження. Організація УГА ґрунтувалася на таких принципах: національне комплектування; чітка ієрархія командування; поділ на корпуси, бригади та курені; створення штабів оперативного керівництва. В умовах нестачі кадрових офіцерів особливу роль відіграли Легіон Українських Січових Стрільців та військові старшини Галичини. Мобілізація, оголошена в лютому 1919 р., дозволила збільшити чисельність УГА до понад 100 тис. осіб, хоча реальна боєздатність була нижчою через нестачу озброєння та спорядження. Однією з найбільших проблем УГА був дефіцит матеріальних ресурсів. Нестача артилерії, стрілецької зброї, набоїв, транспорту та медичних засобів обмежувала наступальні можливості армії. Військові склади, успадковані від австро-угорської армії, були здебільшого вже використані або захоплені польськими формуваннями. Попри це, ЗУНР змогла організувати мережу військових шкіл і курсів для підготовки старшин; ремонтні майстерні; військові шпитали та систему медичної допомоги; виробництво амуніції на місцевих підприємствах.

Керівництво військовою сферою здійснювали Державний Секретаріат Військових Справ ЗУНР та Начальна Команда УГА. Важливою постаттю був генерал Мирон Тарнавський, який намагався модернізувати структуру армії та налагодити координацію з Директорією УНР. Проте різні підходи до стратегії та відсутність єдиного військово-політичного центру обмежували ефективність спільних дій. У структурі УГА були такі роди військ і служби: піхота, кіннота, артилерія, санітарна і ветеринарна служби, військове судівництво, інтендантура, канцелярська служба. Дещо пізніше утворено летунський відділ (його очолив син Івана Франка поручник УСС Петро Франко), який налічував біля десятка літаків, саперний кіш. Окремим наказом Державного секретарства військових справ організовано духовництво українського війська на чолі з Преподобництвом. Преподобник о. Микола Їжак звернувся до військових духовників з таким патріотичним закликком: «До Вас, Всі Пан-отці... з окремим закликком до сповнення обов'язків звертатись не треба. Якщо у Вас серця горять правдивою любов'ю до України, до сього віками поневоленого українського народу, не Ви, а та любов гаряча буде горіти і діяти. Праці же Вашій хай благословення зішле Предвічна Любов і Пречиста Мати». Військові капелани проводили польові богослужіння, підтримували у вояків дух патріотизму і відваги, повідомляли рідню про загибель, місце їх поховання та ін. Була встановлена військова форма, розроблені система звань і відзнак, державна платня військовослужбовцям тощо. Раз на три місяці уряд затверджував і опубліковував список присвоєння військових звань у війську та жандармерії.

На початку 1919 р. була утворена чисельна (понад 120-тисячна) дисциплінована й патріотична армія. Очолював її Начальний вождь з Генеральним штабом. На цю посаду був запрошений із Наддніпрянської України досвідчений

генерал Михайло Омелянович-Павленко. (У червні 1919 р. його замінив генерал О. Греков, у липні Начальним вождем став генерал М. Тарнавський, а в листопаді – генерал Й. Микитка). Шефом Генерального штабу став полковник з України Є. Мишковський. У складі УГА було утворено три корпуси. Корпус поділявся на чотири піхотні бригади (по 5–6 тис. вояків кожна), бригада – на два полки, полк – на три курені. При кожній бригаді були полк артилерії, кінні сотні, технічна сотня, сотня зв'язку, допоміжні відділи тощо.

Українська молодь – робітники, селяни, а особливо студенти і учні старших класів та гімназій, масово вступали добровольцями в ряди УГА. Проте гостро бракувало досвідчених офіцерських кадрів (офіцерами служили переважно резервісти), озброєння, боєприпасів, лікарів і медичних сестер, медикаментів і ін., бо ЗУНР майже з усіх боків була оточена ворогами (у травні 1919 р. на ЗУНР напала ще й Румунія), ніякої допомоги й підтримки ззовні не отримувала. Щоправда, певну військову допомогу подавала ЗУНР Директорія: артилерією, снарядами, деяким озброєнням. Але багато допомоги вона не могла надати, бо сама перебувала в складних умовах. На початку українсько-польської війни воював у складі УГА загін добровольців з України під командуванням отамана А. Долуда (біля 50 вояків). Армія мужньо і самовіддано боролася з агресорами, чинила ворогам відчайдушний опір. У складі УГА воювали, до речі, не тільки українці, а й австрійці, угорці, чехи та інші національності, зокрема – сформований з добровольців єврейський курінь, в якому налічувалося близько 1 200 стрільців. Його командиром був поручник Соломон Ляйнберг.

Для ЗУНР та її армії головним випробуванням стала польсько-українська війна 1918–1919 рр. УГА вела бої за Львів, утримувала фронт у Східній Галичині, здійснювала масштабну Чортківську офензиву в червні 1919 р. Виснаження людських і матеріальних ресурсів, епідемія тифу, дипломатична ізоляція та перевага супротивника визначили результат війни. Попри тактичні успіхи, стратегічно ЗУНР не змогла забезпечити стійкість військової системи.

Таким чином, організація і діяльність Української Галицької Армії відіграла важливу роль в Західно-Українській Народній Республіці. Історичний досвід діяльності УГА дозволяє виділити кілька важливих уроків: необхідність вчасної підготовки військових кадрів, адже залежність від австро-угорського кадрового потенціалу показала вразливість організації війська як гаранта безпеки і державної незалежності ЗУНР; важливість єдиного центру стратегічного керівництва, оскільки розбіжності між ЗУНР та УНР негативно вплинули на узгодженість дій; матеріально-технічні ресурси були і є базою до боездатності армії, оскільки навіть мотивоване військо без зброї та спорядження має обмежені можливості; роль міжнародної підтримки, оскільки дипломатична ізоляція ЗУНР стала одним із визначальних чинників поразки; стійкість тилу та логістики, адже військо не може успішно діяти без розвиненої інфраструктури, медичної служби та постачання, оскільки національна єдність як основа оборони, оскільки консолідація суспільства навколо державного проекту стала одним із найсильніших аспектів ЗУНР. Військове будівництво ЗУНР, попри всі труднощі, стало важливим етапом становлення української військової традиції. Українська

Галицька Армія показала високий рівень організованості, дисципліни та самопожертви, хоча й діяла в умовах ресурсного голоду та політичної невизначеності. Історичний досвід ЗУНР є актуальним і сьогодні, коли Україна продовжує зміцнювати власну обороноздатність у складних умовах російсько-української війни.

- 1 Гордієнко А. Українська Галицька Армія: Історичний нарис. Львів, 2011.
- 2 Кучер В. ЗУНР: політика, військо, дипломатія. Київ, 2019.
- 3 Литвин М. Українсько-польська війна 1918–1919 рр. Львів, 1998.
- 4 Хомин Р. Військове будівництво в Галичині у 1918–1919 рр. // Наукові записки, 2020.
- 5 Кобилецький М. М. Утворення та структура державного апарату ЗУНР. Львів, вид-во юрид. ф-ту ЛНУ ім. І. Франка, 1998. 98 с.
- 6 Луцький М. І. Право і система законодавства Західно-Української Народної Республіки: монографія. Івано-Франківськ : Симфонія форте, 2015. 412 с.
- 7 Тищик Б. Й. Західно-Українська Народна Республіка (1918–1923). Історія держави і права. Львів : Тріада плюс, 2004. 392 с.
- 8 Тищик Б. Й., Бойко І. Й. Історія держави і права України : акад. курс: підручник. К. : Ін Юре, 2015. 808 с.
- 9 Тищик Б. Й., Бойко І. Й. Західноукраїнська Народна Республіка // Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. Х.: Право, 2016. Т. 1: Історія держави і права України / редкол.: В. Д. Гончаренко (голова) та ін.; Національна академія правових наук України; Історія держави і права ім. В. М. Корецького НАН України; Національний юридичний університет ім. Ярослава Мудрого. С. 318–325.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ ТЕОРЕТИКО–ПРАВОВИХ НАУК

Гончаров В.

ЛЕГІТИМНІ ОЧІКУВАННЯ

У ПРАКТИЦІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ 3

Добрянський С., Фартух Ю.

ЄВРОПЕЙСЬКІ СТАНДАРТИ ПРАВ ЛЮДИНИ:

ДО ЗАГАЛЬНОТЕОРЕТИЧНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ 6

Дудаш Т.

ОБМЕЖУВАННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ У ЗВ'ЯЗКУ

ЗІ ЗБРОЙНИМ КОНФЛІКОМ: ДЕЯКІ ЗАГАЛЬНОТЕОРИЙНІ ПИТАННЯ 10

Зварич А.

ДО ПИТАННЯ РОЗУМІННЯ ПОНЯТТЯ «МІЖНАРОДНЕ ПРАВО»

НА ДОКТРИНАЛЬНОМУ ТА НОРМАТИВНОМУ РІВНЯХ..... 14

Косович В.

РЕКОДИФІКАЦІЯ – ЗАГАЛЬНОТЕОРЕТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА 18

Коцан-Олинець Ю.

НОВЕ ПОКОЛІННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ

ТА ЇХ РОЗВИТОК В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ 23

Лубчук О.

ПРАВА ЛЮДИНИ ЯК ВИМОГИ ДО ГЛОБАЛЬНИХ ІНСТИТУЦІЙ:

ФІЛОСОФСЬКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ 27

Луць Л.

СУЧАСНА СИСТЕМА ДЖЕРЕЛ ПРАВА УКРАЇНИ:

ДЕЯКІ ТЕОРЕТИЧНІ, ТЕРМІНОЛОГІЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ ПИТАННЯ 31

Наконечна А.

ПРАВО ДИТИНИ НА КОРИСТУВАННЯ НАЙБІЛЬШ ДОСКОНАЛИМИ

ПОСЛУГАМИ СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я 34

Настасяк І.

НОВЕЛІЗАЦІЯ НАУКОВИХ ПІДХОДІВ

ДО РОЗУМІННЯ ПОНЯТТЯ «ПРАВОВА СИСТЕМА» 36

Семків В.

ПРАВОВІ ПОГЛЯДИ ЛЮДВІГА ФОН МІЗЕСА 39

Стецик Н.

ДО ПИТАННЯ ПРО ЗМІСТ І ФОРМУ СУДОВИХ ДІАЛОГІВ

У СФЕРІ ПРАВ ЛЮДИНИ 42

СЕКЦІЯ ІСТОРИКО-ПРАВОВИХ НАУК

Бедрій М.

ВЗАЄМОДІЯ ІСТОРИКО-ЮРИДИЧНОГО ТА ФОРМАЛЬНО-ДОГМАТИЧНОГО МЕТОДІВ У ДОСЛІДЖЕННЯХ ЗВИЧАЄВОГО ПРАВА 45

Бойко І.МІСЦЕ І РОЛЬ ТРИПІЛЬСЬКОЇ КУЛЬТУРИ
В ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ 49**Гутів Б.**ФОРМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ ВЕЛИКИМ КНЯЗЕМ
У СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ КИЇВСЬКОЇ РУСІ 53**Заяць О.**ІСТОРИКО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ
ТА РОЗВИТКУ ІНСТИТУТУ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ
ПРАВА ВЛАСНОСТІ В УКРАЇНІ 57**Ковальчук І.**

ВІЙСЬКОВЕ БУДІВНИЦТВО ЗУНР ТА ЙОГО ІСТОРИЧНІ УРОКИ 60

Кольбенко А.

ФОРМИ ДЕРЖАВИ У ПРАЦІ АРИСТОТЕЛЯ «ПОЛІТИКА» 64

Липитчук О.

ДЕРЖАВНО-ПРАВОВИЙ РОЗВИТОК ФІНЛЯНДІЇ У ХХ СТОЛІТТІ 67

Моряк-Протопопова Х.ДИСЦИПЛІНАРНІ ПРОВАДЖЕННЯ ЩОДО СУДДІВ УКРАЇНИ ТА ПОЛЬЩІ
У СПРАВАХ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ЇХНІМИ ПУБЛІЧНИМИ ЗАЯВАМИ
.....Помилка! Закладку не визначено.**Мандрусяк М.**ОСОБЛИВОСТІ ЕМІГРАНТСЬКОГО ПЕРІОДУ ПОЛІТИЧНОЇ
ТА ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
ВОЛОДИМИРА СТАРОСОЛЬСЬКОГО (1920–1927 РР.) 73**Олійник Ю.**ПОНЯТТЯ ТА ЗНАЧЕННЯ ДЕРЖАВНО-ПРАВОВОГО ПРИМУСУ
В ПОЛІТИКО-ПРАВОВИХ ІДЕЯХ ФРІДРІХА ГАСКА 77**Пирій Н.**НАУКОВО-ПУБЛІЦИСТИЧНА ТА ОСВІТНЯ ДІЯЛЬНІСТЬ
ЛЕВА РЕБЕТА 80**Радченко Е.**СУДОВА ВЛАДА «БЕЗ МЕЧА»: ЧОМУ ТРЕТЯ ГІЛКА
ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ЗАЛИШАЄТЬСЯ НАЙСЛАБШОЮ 84

Ригіна О.

ФОРМУВАННЯ ТА ЕВОЛЮЦІЯ
ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОЛІМПІЙСЬКОГО РУХУ 90

Тарасович О.

ПРАВОВІ ЗАСАДИ РЕГУЛЮВАННЯ ЗАБУДОВИ ТЕРИТОРІЇ
У ГАЛИЧИНІ В СКЛАДІ АВСТРІЇ ТА АВСТРО-УГОРЩИНИ (1772–1918) 94

Тищик Б.

ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКА НАРОДНА РЕСПУБЛІКА
ЯК ВАЖЛИВИЙ ЕТАП УКРАЇНСЬКОГО ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ 98

Федуцак-Паславська Г.

РЕАЛІЗАЦІЯ IUS VINDICANDI У ПРАВОВІЙ СИСТЕМІ ДАВНЬОГО РИМУ ...103

Шевчук Л.

ЛЮБЛІНСЬКА УНІЯ 1569 Р. ЯК КЛЮЧОВИЙ ЧИННИК ТРАНСФОРМАЦІЇ
УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОВОЇ КУЛЬТУРИ НА ЗЛАМІ XVI–XVII СТОЛІТЬ106

Штинда О.

ПОРУШЕННЯ АДВОКАТОМ ЕТИЧНИХ НОРМ ЯК ПІДСТАВА
ПРИТЯГНЕННЯ ДО ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ
ЗА АВСТРІЙСЬКИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ (1849–1918 РР.).....110

СЕКЦІЯ КОНСТИТУЦІЙНО–ПРАВОВИХ НАУК

Бедрій Р.

ПРОСТОРОВЕ ПЛАНУВАННЯ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ В УКРАЇНІ
У КОНТЕКСТІ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ115

Бобко М.

КОНСТИТУЦІЯ ЯК ОСНОВА ДЛЯ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ118

Бориславська О.

КОНСТИТУЦІЙНА ІДЕНТИЧНІСТЬ: VOX POPULI V. VOX IURIS.....122

Бориславський Л.

ПРО ОЦІНКУ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ
(ДО 29^{ТОЇ} РІЧНИЦІ ОСНОВНОГО ЗАКОНУ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ)126

Голєв О.

ВИЗНАННЯ ЗАКОНУ ЗА КОНСТИТУЦІЙНОЮ СКАРГОЮ
КОНСТИТУЦІЙНИМ: ВИГРАТИ НЕ МОЖНА ПРОГРАТИ129

Дворнік О.

ТРАНСФОРМАЦІЯ МІСЦЯ ПРОКУРАТУРИ В КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ:
ВІД РАДЯНСЬКОЇ МОДЕЛІ ДО ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ132

Заяць І.

NUTS І ТЕРИТОРІАЛЬНИЙ УСТРІЙ В УКРАЇНІ: КОНФЛІКТ ЧИ СИНТЕЗ?136

Кобрин В.

ІСТОРИЧНА ТА НАЦІОНАЛЬНА ПАМ'ЯТЬ
ЯК ФОРМИ КОНСОЛІДАЦІЇ І РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ.....139

Лугова А.-М.

МОДЕЛІ ВПЛИВУ КОНСТИТУЦІЇ
НА ПРИВАТНО-ПРАВОВІ ВІДНОСИНИ143

Мочульська М.

РЕФОРМА ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ:
ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИЙ ВИМІР ТА ВИКЛИКИ ВІЙНИ146

Поваляєв П.

ПРОМІЖНИЙ КОНСТИТУЦІЙНИЙ КОНТРОЛЬ У КРИМІНАЛЬНОМУ
ПРОВАДЖЕННІ: АРГУМЕНТИ ЗА ЗАКОНОДАВЧЕ ЗАКРІПЛЕННЯ.....150

Пономаренко Р.

ДОПУСК ПІДРОЗДІЛІВ ЗБРОЙНИХ СИЛ ІНШИХ ДЕРЖАВ
НА ТЕРИТОРІЮ УКРАЇНИ ЯК ЧИННИК ВПЛИВУ
НА СТАН НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ155

Рабінович С.

ПРЯМА ДІЯ НОРМ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ
І ПРОБЛЕМА ЗАКОНОДАВЧОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФОРМ ВИКОНАННЯ
ОБОВ'ЯЗКУ ЗАХИЩАТИ ВІТЧИЗНУ В УМОВАХ ВІЙНИ.....159

Самокіш С.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УСТАЛЕНОЇ ПРАКТИКИ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ: ДО ПОСТАНОВКИ ПИТАННЯ163

Слюсарчук Х.

ГІДНІСТЬ І ВІЙНА: КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИЙ ВИМІР166

Сподарик М.

ОКРЕМА ДУМКА СУДДІ ОРГАНУ КОНСТИТУЦІЙНОЇ ЮРИСДИКЦІЇ
ЯК ЕЛЕМЕНТ SOFT LAW170

Столярчук А.

МІСЦЕ ГРОМАДИ В АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНІЙ СТРУКТУРІ
ДЕРЖАВ-ЧЛЕНІВ ЄС173

Филинець Є.

МУНІЦИПАЛЬНА ВЛАДА В УМОВАХ
ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ176

Хміль М.

РАТИФІКАЦІЯ ТА ДЕНОНСАЦІЯ МІЖНАРОДНИХ ДОГОВОРІВ
ЯК ФОРМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОЇ ФУНКЦІЇ
ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ179

Чорненський В.

ПРИВАТНІСТЬ ОСОБИ: ВІД ДАВНИНИ ДО СУЧАСНОСТІ	182
--	-----

Янчак П.

ПРОБЛЕМАТИКА ПОНЯТТЯ ЗАБОРОНИ (ДІЯЛЬНОСТІ) ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ	186
---	-----

СЕКЦІЯ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИХ НАУК

Верес І.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЙКРАЩИХ ІНТЕРЕСІВ ДИТИНИ У СПРАВАХ ПРО УСИНОВЛЕННЯ	189
--	-----

Зборівський Ю.-А.

ОСОБЛИВОСТІ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ЗА НЕНАЛЕЖНЕ ВИКОНАННЯ СВОЇХ ОБОВ'ЯЗКІВ	192
--	-----

Кориляк М.

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ДОГОВІР У СФЕРІ ЖИТЛОВОГО БУДІВНИЦТВА	195
---	-----

Коссак В.

МІСЦЕ ПОПЕРЕДНЬОГО ДОГОВОРУ В СИСТЕМІ ДОГОВІРНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ	197
---	-----

Коссак С.

ПРАВОВІ НАСЛІДКИ НЕДІЙСЕОСТІ ПРАВОЧИНУ	201
--	-----

Костик Е.

ПРИНЦИП ДОБРОСОВІСНОСТІ У ЦИВІЛЬНОМУ ПРАВІ ТА ПРОЦЕСІ	205
---	-----

Кравчик М.

ПРАВОВІ НАСЛІДКИ ПРОПУСКУ СТРОКУ ДЛЯ ПРИЙНЯТТЯ СПАДЩИНИ ЗА МАТЕРІАЛАМИ ПРАКТИКИ ВЕРХОВНОГО СУДУ	209
---	-----

Лемик Р.

ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВАХ ПРО ВИЗНАННЯ СПАДЩИНИ ВІДУМЕРЛОЮ В ПОРЯДКУ ЦИВІЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА	212
--	-----

Мельник А.

ВІДЧУЖЕННЯ ОБ'ЄКТА НЕЗАВЕРШЕНОГО БУДІВНИЦТВА АБО МАЙБУТНЬОГО ОБ'ЄКТА НЕРУХОМОСТІ	218
---	-----

Михайлів М.

ПІДСТАВИ ТА ПРАВОВІ НАСЛІДКИ ВТРАТИ ЧИННОСТІ ЗАПОВІТУ ПОДРУЖЖЯ	221
---	-----

Островський А.

ГАРАНТІЙНИЙ ЛИСТ ЯК ЗАСІБ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИКОНАННЯ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ	224
---	-----

Сеник С.

УХВАЛИ ПРО ВІДКЛАДЕННЯ ТА ОГОЛОШЕННЯ ПЕРЕРВИ В РОЗГЛЯДІ СПРАВИ В ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ.....	226
---	-----

Угриновська О.

ЗУПИНЕННЯ ПРОВАДЖЕННЯ У СПРАВІ В ПОРЯДКУ ЦИВІЛЬНОЇ ЮРИСДИКЦІЇ В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОГО СТАНУ: НАГАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ.....	229
---	-----

Цікало В.

ВІДМІННІСТЬ ДІЙ ОРГАНІВ ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ ВІД ПРЕДСТАВНИЦТВА.....	233
--	-----

Шама Н.

ПРАВОВІ НАСЛІДКИ СМЕРТІ НАБУВАЧА ЗА ДОГОВОРОМ ДОВІЧНОГО УТРИМАННЯ.....	235
---	-----

Якубівський І.

ОБ'ЄКТИ, ЗГЕНЕРОВАНІ СИСТЕМАМИ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ ТА ЇХ ПРАВОВИЙ РЕЖИМ.....	238
--	-----

Яновицька Г.

ВИЗНАННЯ ОСОБИ БЕЗВІСНО ВІДСУТНЬОЮ ТА НАБУТТЯ СТАТУСУ ЗНИКЛОЇ БЕЗВІСТИ ЗА ОСОБЛИВИХ ОБСТАВИН	241
---	-----

Hulicki M.

PRAWO AUTORSKIE WOBEC SZTUCZNEJ INTELIGENCJI – PORÓWNANIE ROZWIĄZAŃ POLSKICH I UKRAIŃSKICH	244
---	-----

СЕКЦІЯ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ, ІНФОРМАЦІЙНОГО ТА КОРПОРАТИВНОГО ПРАВА

Гаркот А.

КІНЦЕВІ БЕНЕФІЦІАРНІ ВЛАСНИКИ ТА КЛЮЧОВІ УЧАСНИКИ СУБ'ЄКТІВ ОНЛАЙН-МЕДІА: ПРАВОВІ ЗАСАДИ ПРОЗОРОСТІ СТРУКТУРИ ВЛАСНОСТІ ТА УПРАВЛІННЯ.....	250
--	-----

Гринишин Х.

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ, ВЧИНЕНІ З ВИКОРИСТАННЯМ АВТОНОМНИХ СИСТЕМ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ	254
--	-----

Дюкарєва-Бержаніна К.

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ТВОРІВ ЛІТЕРАТУРИ, НАУКИ ТА МИСТЕЦТВА ..	257
--	-----

Кметик-Подубінська Х.

ЗАКОН «ПРО ЗАХИСТ БАЗ ДАНИХ» ЯК СПЕЦІАЛЬНИЙ АКТ В МЕХАНІЗМІ ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ БАЗ ДАНИХ В ПОЛЬЩІ	260
--	-----

Мартинюк О.

ВІЛЬНЕ ВИКОРИСТАННЯ ТВОРІВ У ФОРМІ ПАСТИШУ: ПРОГАЛИНИ
НАЦІОНАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА264

Микісвич Л.

ОСОБЛИВОСТІ ЗДІЙСНЕННЯ ОСОБИСТИХ НЕМАЙНОВИХ ПРАВ
НА СЛУЖБОВИЙ ТВІР266

Нечипорук Я.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ МАЙНОВИМИ ПРАВАМИ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ269

Ohonovskyi O.

THE ROLE OF DIRECTIVE (EU) 2016/943 OF THE EUROPEAN PARLIAMENT
AND OF THE COUNCIL OF 8 JUNE 2016 IN THE PROTECTION
OF CONFIDENTIAL INFORMATION OF EU MEMBER STATES272

Романенко В.

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ПРАВА НА УЧАСТЬ В УПРАВЛІННІ ТОВАРИСТВОМ
ТА ІНШИХ КОРПОРАТИВНИХ ПРАВ УЧАСНИКА
ГОСПОДАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА274

Романько А.

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ
ЩОДО МАЙНОВИХ ПРАВ АВТОРА ТВОРУ МИСТЕЦТВА277

Садовський І.

КОРПОРАТИВНІ (ЛОКАЛЬНІ) АКТИ ЯК ІНСТРУМЕНТ
РЕГУЛЮВАННЯ ДОСТУПУ УЧАСНИКА ДО ІНФОРМАЦІЇ
В ГОСПОДАРСЬКОМУ ТОВАРИСТВ281

Скіб'як О.

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПРАВОЧИНІВ ІЗ ЗАІНТЕРЕСОВАНІСТЮ:
ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ285

Сніжко А.

ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ ВЕНЧУРНИХ ФОНДІВ
ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ288

Суха Ю.

ВПЛИВ ОБМЕЖУВАЛЬНИХ ЗАХОДІВ
НА ЗДІЙСНЕННЯ КОРПОРАТИВНИХ ПРАВ УЧАСНИКАМИ
ГОСПОДАРСЬКИХ ТОВАРИСТВ291

Суханов М.

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ВЛАСНІСТЬ В ПРОЕКТІ ОНОВЛЕНОГО
ЦИВІЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ294

Тарасенко Л.

ПОРЯДОК ВИЗНАННЯ ТОРГОВЕЛЬНОЇ МАРКИ ДОБРЕ ВІДОМОЮ:
ЗАКОНОДАВСТВО ТА СУДОВА ПРАВОТВОРЧИСТЬ297

Фірман Д.AML-РЕГУЛЮВАННЯ ТА КРИПТОВАЛЮТА: ЯК БАЛАНСУВАТИ
МІЖ КОНТРОЛЕМ І СВОБОДОЮ РИНКУ301**Фокін С.**

ЕТИКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ305

Шевчук О.ПОЗАСУДОВИЙ ЗАХИСТ ПРАВА НА ДИВІДЕНДИ УЧАСНИКА
ГОСПОДАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА307**Шпуганич І.**ПІДПРИЄМНИЦЬКІ ТОВАРИСТВА У ПРОЄКТІ ОНОВЛЕНОГО
ЦИВІЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ311**Яворська О.**

ФОРМАЛІЗМ ЯК ОБМЕЖЕННЯ НАУКОВОЇ ТВОРЧОСТІ314

СЕКЦІЯ СОЦІАЛЬНОГО ПРАВА

Барабаш Н.ПРАВО СЕРВІТУТНОГО КОРИСТУВАННЯ ЗЕМЕЛЬНОЮ ДІЛЯНКОЮ
ДЛЯ ПОТРЕБ НАДРОКОРИСТУВАННЯ: ПРАВОВА ПРИРОДА318**Бук М.**

МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ДІТЕЙ322

Бурак В.ПРО РОБОТУ НА ЦИФРОВИХ ПЛАТФОРМАХ
У СВІТЛІ ДИРЕКТИВИ (ЄС) 2024/2831 ПРО ПОЛІПШЕННЯ
УМОВ ПРАЦІ В СФЕРІ ПЛАТФОРМНОЇ РОБОТИ326**Ващишин М.**

ПРАВОВІ ЗАСАДИ РЕГІОНАЛЬНОЇ ДОВКІЛІСЬКОЇ ПОЛІТИКИ329

Голик Д.

ПРАВО НА ЗАЙНЯТІСТЬ ТА ЙОГО РЕАЛІЗАЦІЯ333

Жиравецький Т.ОСОБЛИВОСТІ РЕГУЛЮВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН КРІЗЬ
ПРИЗМУ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО АДМІНІСТРАТИВНУ ПРОЦЕДУРУ»336**Калиновський Р.**ГАРАНТІЇ ПРИ УКЛАДЕННІ ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ
ДЛЯ ПРАЦІВНИКІВ ІЗ СІМЕЙНИМИ ОБОВ'ЯЗКАМИ339**Лещук Д.**ОКРЕМІ АСПЕКТИ СУБСИДІАРНОГО ЗАСТОСУВАННЯ НОРМ
ТРУДОВОГО ПРАВА ДО ВІДНОСИН ЩОДО ПРОХОДЖЕННЯ
ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ342

Парпан Т. АЛЬТЕРНАТИВНА (НЕВІЙСЬКОВА) СЛУЖБА І ТРУДОВЕ ПРАВО	345
Пилипенко П. ПРО ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ДжЕРЕЛ ТРУДОВОГО ПРАВА	349
Раневич О. ПРО ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ РОБОТОДАВЦЯ ЗА НЕСВОЄЧАСНИЙ РОЗРАХУНОК ІЗ ПРАЦІВНИКОМ ПРИ ЗВІЛЬНЕННІ.....	352
Рибак О. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА НА ВІДПОЧИНОК ШЛЯХОМ ВСТАНОВЛЕННЯ ТА ДОТРИМАННЯ РЕЖИМУ РОБОЧОГО ЧАСУ.....	355
Рим О. ПРАВОВІ ЗАСАДИ ВИКЛЮЧЕННЯ ПОСАД ІЗ РОЗРАХУНКУ НОРМАТИВУ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ.....	357
Федорович В. ЗАХИСТ ПРАВ НА ЗЕМЕЛЬНІ ДІЛЯНКИ ШЛЯХОМ ВІДНОВЛЕННЯ СТАНУ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ, ЯКИЙ ІСНУВАВ ДО ПОРУШЕННЯ ПРАВ.....	360
Фурдичко О. НОРМАТИВНІ ЗАСАДИ ЗБЕРЕЖЕННЯ БІОРІЗНОМАНІТТЯ В УКРАЇНІ.....	363
Хавалко О. ФУНКЦІЇ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ КООПЕРАТИВІВ У КРАЇНАХ ЄС ТА В УКРАЇНІ	366
Чопко Х. ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВВЕДЕННЯ ЧЕРВОНОЇ КНИГИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	369
Швець Д. ЩОДО СТРОКІВ ЗВЕРНЕННЯ ДО СУДУ У РАЗІ ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ОПЛАТУ ПРАЦІ	371
СЕКЦІЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО ТА ФІНАНСОВОГО ПРАВА	
Багряк Ю. ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ МІСТОБУДІВНОГО КАДАСТРУ В УКРАЇНІ.....	374
Баран С. СУБ'ЄКТИ ОСКАРЖЕННЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ У СУДОВІЙ ПРАКТИЦІ ВЕРХОВНОГО СУДУ.....	378
Гінда О. «РОЗУМНА ЕКОНОМІЧНА ПРИЧИНА» ЯК ЕЛЕМЕНТ АНАЛІЗУ ГОСПОДАРСЬКИХ ОПЕРАЦІЙ ПЛАТНИКА ПОДАТКУ	381

Гудз Б.

ОСКАРЖЕННЯ ПОСТАНОВИ У СПРАВІ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ	384
---	-----

Джох Р.

ОФІЦІЙНЕ З'ЯСУВАННЯ ВСІХ ОБСТАВИН У СПРАВІ ЯК ЗАСАДА (ПРИНЦИП) АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА УКРАЇНИ	388
---	-----

Дзіковський М.

СУДОВА ПРАКТИКА ВЕРХОВНОГО СУДУ ЯК ВАЖЛИВИЙ МЕХАНІЗМ РОЗМЕЖУВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ, ЦИВІЛЬНОЇ ТА ГОСПОДАРСЬКОЇ ЮРИСДИКЦІЇ	390
---	-----

Заболотна Г.

ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ	394
---	-----

Карасюк М.

МОНІТОРИНГ СПОСОБУ ЖИТТЯ СУБ'ЄКТІВ ДЕКЛАРУВАННЯ ЯК ОДИН ІЗ ЕФЕКТИВНИХ ІНСТРУМЕНТІВ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ ЗА СТАТКАМИ ОСІБ, УПОВНОВАЖЕНИХ НА ВИКОНАННЯ ФУНКЦІЙ ДЕРЖАВИ ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ	398
---	-----

Кахнич В.

ВІДОМІЙ ЮРИСТ ФІНАНСОВОГО ПРАВА МАКСИМІЛІАН АЛОЇЗ ФЮГЕР ФОН РЕХТБОРН (1774–1831 РР.)	404
---	-----

Кахнич В., Шпак Н.

ДОСЛІДНИКИ РОЗВИТКУ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОЇ НАУКИ У ЛЬВІВСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ	407
--	-----

Кобилецький М.

РУСЬКА ПРАВДА У ПРАЦЯХ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ДОСЛІДНИКІВ	409
---	-----

Кузьмич В.

ПРАВОВА ПРИРОДА ПОЗОВУ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ УКРАЇНИ	414
---	-----

Павліш Л.-П.

ЮРИСДИКЦІЯ ВИЩОГО АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДУ ЧЕСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ	417
--	-----

Панасюк К.

СУДОВИЙ КОНТРОЛЬ ЗА ЗАТРИМАННЯМ ІНОЗЕМЦІВ ТА ОСІБ БЕЗ ГРОМАДЯНСТВА В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ УКРАЇНИ	421
--	-----

Паславська Н.

АДМІНІСТРАТИВНА ЮСТИЦІЯ ФРАНЦІЇ: ІСТОРИКО-ПРАВОВІ ПЕРЕДУМОВИ ФОРМУВАННЯ	424
--	-----

Пахут Ю.

СПРОЩЕННЯ АДМІНІСТРУВАННЯ ПОДАТКОВОГО НАВАНТАЖЕННЯ
ТА ВІДПОВІДНОЇ ЗВІТНОСТІ ДЛЯ МАЛОГО ТА СЕРЕДНЬОГО БІЗНЕСУ
В УКРАЇНІ: ДОСВІД КРАЇН ЄС428

Пристай Р.

ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНОГО РОЗГЛЯДУ ТРАНСКОРДОННИХ
СКАРГ ЩОДО ЗАХИСТУ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ В ЄС432

Решота В.

ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЙ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ
УЧАСНИКАМИ СУДОВОГО ПРОЦЕСУ: ПРАВОВІ ТА ЕТИЧНІ АСПЕКТИ435

Труш М.

ЗМАГАЛЬНІСТЬ СТОРІН В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ438

Хлібороб Н.

РОЗГЛЯД АДМІНІСТРАТИВНИХ СПРАВ В АВТОМАТИЧНОМУ РЕЖИМІ:
ПІДХОДИ ЄС ТА ДОСВІД КРАЇН-ЧЛЕНІВ У РЕГУЛЮВАННІ441

Шандра Р.

ПОЗАБЮДЖЕТНІ ФОНДИ В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНИХ ФІНАНСІВ:
ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД444

Школик А.

РЕАЛІЗАЦІЯ ДИСКРЕЦІЙНИХ ПОВНОВАЖЕНЬ
АДМІНІСТРАТИВНИМИ ОРГАНАМИ449

Шовгенюк С.

МІСЦЕВА ПОДАТКОВА ПОЛІТИКА: ЧОМУ СТАВКИ
НА НЕРУХОМЕ МАЙНО ЗАЛИШАЮТЬСЯ НИЗЬКИМИ?452

Янюк Н.

ПОНЯТТЯ «АДМІНІСТРАТИВНИЙ ОРГАН»
В АДМІНІСТРАТИВНО-ПРОЦЕДУРНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ454

СЕКЦІЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА ТА КРИМІНОЛОГІЇ

Білас І.

ОСОБЛИВОСТІ ПРИЗНАЧЕННЯ ПОКАРАННЯ
ЗА ПРОЄКТОМ КК УКРАЇНИ: ОКРЕМІ АСПЕКТИ458

Білас Я.

КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПРОБАЦІЇ
ЗА ПРОЄКТОМ КК УКРАЇНИ461

Боднарчук Р.

ДО ПИТАННЯ ПРО СПІВВІДНОШЕННЯ СКЛАДІВ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ ПЕРЕДБАЧЕНИХ Ч. 1 ТА 2 СТ. 194 КК УКРАЇНИ У СУДОВІЙ ПРАКТИЦІ.....	464
--	-----

Бориславська А.

ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ВІЙСЬКОВИХ КОМАНДИРІВ ЗА МІЖНАРОДНІ ЗЛОЧИНИ ПІДЛЕГЛИХ У КОНТЕКСТІ СПІВУЧАСТІ, ПРИЧЕТНОСТІ ТА КОМАНДНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ.....	468
--	-----

Бурачинська Ю.

ДЕЛІКТИ СТВОРЕННЯ НЕБЕЗПЕКИ У ПРОЄКТІ КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ.....	471
---	-----

Бурдін В.

ОКРЕМІ ПИТАННЯ СПЕЦІАЛЬНОЇ КОНФІСКАЦІЇ В ЧИННОМУ КК УКРАЇНИ ТА ПРОЄКТІ КК	475
--	-----

Геналь О.

ОБМАН ЯК СПОСІБ ВЧИНЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ: ОСНОВНІ ДОКТРИНАЛЬНІ ПІДХОДИ.....	478
---	-----

Гордієнко В.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ОБРАЗУ ЧЕСТІ І ГІДНОСТІ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯ, ПОГРОЗУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЮ В КРИМІНАЛЬНОМУ КОДЕКСІ УКРАЇНИ.....	482
---	-----

Гриниха І.

ПРОВОКАЦІЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ У КК УКРАЇНИ ТА ПРОЄКТІ КК УКРАЇНИ	485
---	-----

Дуда М.

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИЙ ДОСВІД ОБМЕЖЕННЯ ПОМИЛУВАННЯ ОСІБ, ЗАСУДЖЕНИХ ЗА ВОЄННІ ЗЛОЧИНИ	489
--	-----

Думанський М.

ФОРМИ НАРУГИ НАД ДЕРЖАВНИМИ СИМВОЛАМИ (ЗА МАТЕРІАЛАМИ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ)	493
--	-----

Дутковський А.

ПРАВСУБ'ЄКТНІСТЬ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ: ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ	496
---	-----

Ковалик Ю.

ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ПОТЕРПІЛОГО У КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕННЯХ, ПОВ'ЯЗАНИХ З ДОМАШНІМ НАСИЛЬСТВОМ	499
---	-----

Кондра О.

ВІДЧУЖЕННЯ (ЗАМІНА СТОРІН) ФІНАНСОВИХ ІНСТРУМЕНТІВ У НЕЗАКОННОМУ ВИКОРИСТАННІ ІНСАЙДЕРСЬКОЇ ІНФОРМАЦІЇ.....	503
--	-----

Крикливець Д.

ЗАСАДИ ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ПЕНАЛІЗАЦІЯ».....	506
---	-----

Кучевська С.

ПРИНЦИП NULLUM CRIMEN, NULLA POENA SINE LEGE У МІЖНАРОДНОМУ КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ ТА ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ В УКРАЇНІ У ЗВ'ЯЗКУ ЗІ ЗБРОЙНОЮ АГРЕСІЄЮ РФ.....	509
---	-----

Маркін В.

КВАЛІФІКАЦІЯ ЗАМАХУ НА ЗГВАЛТУВАННЯ: АНАЛІЗ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ.....	512
--	-----

Мартин П.

ПОНЯТТЯ ТА ХАРАКТЕРИСТИКА ЧИННИКІВ, ЩО ДЕТЕРМІНУЮТЬ ЛЕГАЛІЗАЦІЮ (ВІДМИВАННЯ) МАЙНА, ОДЕРЖАНОГО ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ.....	516
--	-----

Оринник А.

ОСОБЛИВОСТІ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ВТРУЧАННЯ В ДІЯЛЬНІСТЬ ЗАХИСНИКА В ФРАНЦІЇ: АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ	519
---	-----

Палюх Л.

КОЛІЗІЇ МІЖ НОРМАМИ КРИМІНАЛЬНОГО І КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧОГО ПРАВА У КОНТЕКСТІ ПИТАННЯ ПРО ЗВОРОТНУ ДІЮ ЗАКОНУ В ЧАСІ.....	522
---	-----

Панчак О.

ОКРЕМІ ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ УНІВЕРСАЛЬНОГО ПРИНЦИПУ ЧИННОСТІ КК УКРАЇНИ В ПРОСТОРИ	526
--	-----

Рабінович М.

ЗГОДА ОСОБИ НА ЗАПОДІЯННЯ ШКОДИ ЇЇ ЗДОРОВ'Ю ЯК МЕЖА ПРАВОМІРНОСТІ МЕДИЧНОГО ВТРУЧАННЯ: КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ.....	529
---	-----

Сень І.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НЕЗАКОННЕ ПОЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ.....	532
--	-----

Стецик І.

КРИПТОВАЛЮТА ЯК ПРЕДМЕТ ШАХРАЙСТВА: ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ ТА КВАЛІФІКАЦІЇ ЗА СТ. 190 КК УКРАЇНИ	535
--	-----

Федорович Н.

ОБ'ЄКТИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ЯК ЗНАРЯДДЯ ВЧИНЕННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ.....	538
---	-----

Шама Р.

ПРИЙНЯТТЯ ДИРЕКТИВИ ЄС 2024/1260 ЯК ПЕРЕДУМОВА ПОДАЛЬШИХ ЗМІН ДО КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ	541
---	-----

Шуп'яна М.

ОБРАЗА ТА НАКЛЕП, ЯК КРИМІНАЛЬНО-КАРАНІ ДІЯННЯ ЗА КРИМІНАЛЬНИМ ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ	545
---	-----

СЕКЦІЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ ТА КРИМІНАЛІСТИКИ

Багрій М.

«ІНШІ ОСОБИ» ЯК УЧАСНИКИ ПРОВЕДЕННЯ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ	548
---	-----

Басва Н.

КОНКУРСНИЙ ДОБІР СУДДІВ: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ	551
--	-----

Бобечко Н.

ФОРМУВАННЯ МОДЕЛІ СУДОВОГО РОЗГЛЯДУ ЗАЛЕЖНО ВІД НАДХОДЖЕННЯ (НЕ НАДХОДЖЕННЯ) МАТЕРІАЛІВ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ ДО СУДУ	554
---	-----

Борейко Г.

ЗМІНА ОБВИНУВАЧЕННЯ В СУДІ ЯК РЕЗУЛЬТАТ ЗЛОВЖИВАННЯ ПРАВОМ ПРОКУРОРОМ НА СТАДІЇ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ.....	557
--	-----

Вовк І.

СПІВПРАЦЯ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ТА ОРГАНІВ ПРАВОПОРЯДКУ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ ШАХРАЙСТВА З ЖИТЛОМ	560
--	-----

Войнарович А.

ПУБЛІЧНІСТЬ СУДОВОГО РОЗГЛЯДУ ЯК КОНВЕНЦІЙНА ЗАСАДА КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ	564
--	-----

Григоришин А.

МІСЦЕ ВСТУПНОЇ ПРОМОВИ У СТРУКТУРІ СУДОВОГО РОЗГЛЯДУ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ	568
---	-----

Іваницький Я.

ОКРЕМІ АСПЕКТИ ОСКАРЖЕННЯ РІШЕНЬ, ДІЙ ЧИ БЕЗДІЯЛЬНОСТІ СЛІДЧОГО, ДІЗНАВАЧА АБО ПРОКУРОРА ПІД ЧАС ПІДГОТОВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ У СУДІ	575
--	-----

Калужна О.

ПРОЦЕСУАЛЬНІ ФОРМИ СЛІДЧОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ.....	579
---	-----

Козутич І.

МЕТОДОЛОГІЧНА СУТНІСТЬ «ТРАСОЛОГІЇ» І «КРИМІНАЛІСТИЧНОГО СЛІДОЗНАВСТВА».....	584
---	-----

Козак Р.

РОЗПОДІЛ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ВИТРАТ У ВИПАДКУ ЗАКРИТТЯ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ	587
---	-----

Конюшин Ю.

ПРО «СИМЕТРІЮ» ДОКАЗУВАЛЬНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ СТОРІН З ПІДГОТОВКИ СУДОВОГО ДОПИТУ	590
---	-----

Мурадов В.

ПОТЕНЦІАЛ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ІНТЕГРАЦІЇ ВЕЛИКИХ МОВНИХ МОДЕЛЕЙ (LLM) У КРИМІНАЛІСТИЧНУ ДІЯЛЬНІСТЬ	593
--	-----

Нор В.

УГОДИ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ: ВИДИ; ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ; ПРАКТИКА ЄСПЛ І ККС ВС УКРАЇНИ ЩОДО ЇХ РЕАЛІЗАЦІЇ	596
---	-----

Піх Ю.

ОСОБЛИВОСТІ УХВАЛ ПРО ЗАСТОСУВАННЯ ДО ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ ЗАХОДІВ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОГО ХАРАКТЕРУ	601
--	-----

Рафальонт С.

ПУБЛІЧНІСТЬ СУДОВОГО РОЗГЛЯДУ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ У ПРАВОВИХ ПОЗИЦІЯХ ЄСПЛ.....	606
--	-----

Сеник Т.

РОЛЬ СУДДІ В МОДЕЛІ СУДОВОГО РОЗГЛЯДУ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ.....	609
---	-----

Сливар Н.

ОЦІНКА ПРОЦЕСУАЛЬНИХ ДЖЕРЕЛ ДОКАЗІВ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ ЩОДО НЕПОВНОЛІТНІХ	612
---	-----

Фігурський В.

КОНЦЕПЦІЇ ДОПИТУ У НІМЕЦЬКІЙ КРИМІНАЛЬНІЙ ПРОЦЕСУАЛЬНІЙ ДОКТРИНІ	615
---	-----

Шевчук М.

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЗМІНИ ПРОКУРОРОМ ПУБЛІЧНОГО ОБВИНУВАННЯ	618
--	-----

Шестопалов Н.

ПРАВОВА ПРИРОДА АРЕШТУ МАЙНА У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ ТА ЙОГО СПІВВІДНОШЕННЯ ІЗ СУМІЖНИМИ ПРАВОВИМИ ІНСТИТУТАМИ	621
--	-----

Шуневич К.

ЕЛЕМЕНТИ ПІДХОДУ, ОРІЄНТОВАНОГО НА ПОТЕРПІЛИХ, У ПРАКТИЦІ МІЖНАРОДНОГО КРИМІНАЛЬНОГО СУДУ ЯК ОРІЄНТИР ДЛЯ ВДОСКОНАЛЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ КРИМІНАЛЬНОЇ ПРОЦЕДУРИ.....	625
--	-----

Наукове видання

ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ
І ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ
В УКРАЇНІ

Матеріали XXXII звітної
науково-практичної конференції

Частина 1

6–7 лютого 2026 р.

Матеріали видано в авторській редакції

Ум. друк. арк. – 37,43.

Змакетовано малим видавничим центром юридичного факультету
Львівського національного університету імені Івана Франка
79000, м. Львів, вул. Січових Стрільців, 14.